

ústavy některé jiné církve, leda že by na ně připadaly povinnosti věcného patronátu nebo že by se jednalo o dávky, které jsou buď knihovně zajištěny, nebo podle své zvláštní právní závaznosti vážnou na jejich nemovitém majetku, nebo že by se takové povinnosti zakládaly na jiném veřejném nebo soukromém právním titulu.

§ 19.

Pro výkon opatření, učiněných církevními obcemi nebo církevními činiteli zákonitým způsobem, nebo rozhodnutí řádným způsobem vydaných lze se dovolávati ochrany a přispění státních úřadů.

Totéž platí i pro vymáhání příjmů, náležejících osobám ve službě církevní a školní a takových dávek, které na udržování kulturních, vyučovačích a dobročinných ústavů Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku uloženy byly se schválením zemského politického úřadu.

§ 20.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku má podíl na každoročních obnosech, určených státní správou na úhradu potřeb evangelických církví.

C. O poměru k evangelické církvi bývalého Rakouska.

§ 21.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku pokládá se ohledně spojených v ní náboženských obcí a souvěrců za právní nástupkyni staré evangelické církve a. v. a h. v. v bývalém Rakousku.

Povinnosti a práva bývalé vrchní církevní rady ve Vídni ohledně zmíněných obcí a souvěrců přecházejí na církevní správu jako na nejvyšší církevní úřad Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a upravují se blíže v církevním zřízení.

§ 22.

Veškeré jmění, všechny ústavy, nadání a fondy, kteréž měly církevní obce a kazatelské stanice, senioráty a superintendence a. v. a h. v. nyní v Německou evangelickou církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku spojené, anebo na nichž měly podíl, zůstávají zcela, pokud se týče poměrně v jejich držení a správě.

Rovněž přísluší Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku poměrný nárok na jmění evangelické církve a. v. a h. v. v bývalém Rakousku včetně jejich ústavů a nadání i fondů, určených pro ústavy církevní, školní a dobročinné.

80.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 10. dubna 1923

o obchodní úmluvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským s přílohami A, B, C a D a závěrečným protokolem.

Obchodní úmluva podepsaná v Bukurešti dne 23. dubna 1921, která byla uvedena nařízením vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921, č. 402 Sb. z. a n., v zatímní platnost na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., byla ve smyslu § 3 prv citovaného zákona Národním shromážděním ve schůzích ze dne 9. prosince 1921 a 24. ledna 1922 schválena a dne 2. června 1922 presidentem republiky ratifikována.

Výměna ratifikačních listin byla provedena dne 10. března 1923 v Praze, čímž úmluva tato nabyla mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

81.

Vyhláška ministra veřejných prací v dohodě s ministry financí a vnitra ze dne 24. ledna 1923

o schválení župních silničních rozpočtů na Podkarpatské Rusi a stanovení župních přírážek silničních pro rok 1922.

Na základě ustanovení uherského zák. čl. I z r. 1890, po případě zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 302 Sb. z. a n., schválil ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry župní rozpočty silniční na Podkarpatské Rusi pro rok 1922 a stanovil sazby župní dávky silniční pro minimalisty a silniční přírážku pro percentualisty takto:

Č.	Župa	Sazby župní přírážky silniční pro minimalisty		Za minimalisty se považují		Silniční přírážka k předepsané přímé státní dani pro percentualisty
		ruční	zápřežné	za ruční, kdo platí přímou státní daň do výše	za zápřežné, kdo má nejméně 2 tažná zvířata a kdo platí přímou státní daň do výše	
		za 3 dny	za 1 den			
		Kč	Kč	Kč	Kč	
1	berežská	10.—	20.—	16.70	33.40	60
2	užhorodská . . .	10.—	20.—	18.20	36.40	55
3	marmarošská . .	10.—	20.—	20.—	40.—	50

Silniční sazba pro oba druhy minimalistů bude předepisována a vybírána týmž způsobem a týmiž orgány jako dosud.

Předepisování a vybírání silniční přírážky pro percentualisty jest stanoveno předpisem

§ 4 zákona ze dne 27. ledna 1922, č. 43 Sb. z. a n.

Srba v. r.

82.

Vládní nařízení ze dne 20. dubna 1923

ku provedení zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., o zřízení aktuárských úředníků u báňských úřadů.

Na základě § 5 zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Ve smyslu § 1, odst. 2., zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., prohlašují se za civilní ústavy vyučovací, jež jsou úplným středním školám, vyšším gymnasiím všech typů a vyšším reálným školám na roveň postaveny, tyto ústavy:

1. dívčí lycea,
2. ústavy pro vzdělání učitelů a učitelek,
3. vyšší obchodní školy (akademie obchodní),
4. vyšší státní školy průmyslové,
5. střední hospodářské školy a akademie.

§ 2.

Přijímají čekatele na místa aktuárských úředníků (aktuárské praktikanty) do slu-

žební praxe u báňských úřadů a jmenovati je aktuárskými úředníky XI. až IX. hodnostní třídy přísluší ministru veřejných prací.

§ 3.

Zkouška, kterou podle § 1, odst. 4. a 5., zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., jest aktuárským praktikantům skládati, jest ústní a koná se u báňského úřadu II. stolice dvakrát do roka, a to v měsících dubnu a říjnu.

O zkoušce této platí obdobně ustanovení §§ 2 až 16 vládního nařízení ze dne 4. března 1921, č. 91 Sb. z. a n., o aktuárské zkoušce ve službě politické a policejní, s odchylkami, jež jsou uvedeny v následujících paragrafech.

§ 4.

Proti nepřipuštění k aktuárské zkoušce lze se odvolati k ministerstvu veřejných prací do 30 dnů od doručení zamítavého výměru.

§ 5.

Zkušební komise sestává z přednosty báňského úřadu II. stolice nebo jeho zástupce jako předsedy, dvou zkušebních komisařů a zapisovatele. Zkušební komisaře povolá od případu k případu předseda komise z úředníků, jež pro tuto funkci jmenovalo na návrh